

med den tidligere Ordning, og jeg skjønner ikke rettere, end at det var det, Lovforslaget gik ud paa. Naar det ærede Medlem siger, at der uden Videre brydes med hele den tidligere Ordning, maa man dog gjøre sig Nede for, hvorledes denne Ordning har været, og jeg skal tillade mig at giengive nogle Ord — jeg tror nok, det er ordret — af Trd. for Mæglere i Kjøbenhavn af 22de December 1808 § 20. Der staar, at det skal paaligge Formanden og de Ældste for Grosserer-societetet at føre det fornødne Tilsyn med Kurs-noteringen. Iøvrigt have Forholdene væsentlig uddannet sig ad sædvanmæssig Veie; den foreskrevne ene Gang er senere blevet til 2 Gange om Ugen, og saa er man kommen til, paa Grund af praktisk Trang dertil, at notere 4 andre Gange om Ugen. Man noterer altsaa 6 Gange om Ugen, 2 Gange officielt og 4 Gange uofficielt, og det er dette Forhold, som jeg tror, trænger til nogen Omordning, og en saadan kræves ogsaa fra flere Sider. Det turde da være ret naturligt, at man tog til Udgangspunkt for hele Ordningen, hvad der gjælder for de 2 Gange om Ugen, og det har man gjort. Nu ser jeg meget vel, hvad der er Grundseilen i dette Forhold, nemlig at Grosserer-societetets Komite, som det ærede Medlem siger, ikke er fuldt ud Handelsstandens Repræsentant, men alligevel gaar og gjælder for Handelsstandens Repræsentant og ogsaa gjør det oversfor Ministeriet. Det vil være indlysende, at det er Grosserer-societetets Komite, som man hører i Handelsjager, fordi der ikke er nogen anden Korporations Indretning for Handelsstanden end Grosserer-societetet. Vad det være en Feil, at Handelsstanden er organiseret saaledes, at ikke alle Ved i den, men kun de, der besatte sig med en gros Handel gaa op i denne Organisation. Det kan være en Sag for sig, men historisk er Forholdet dette, at det er de Ældste paa Børsen, som have haft Tilsyn med dette Forhold. Nu siger det ærede Medlem, at man ganske har villet underminere Noteringsudvalget, men det er slet ikke rigtigt. Det vil være tydeligt, at Grosserer-societetets Komite som den, der bestyrer Børsen, har en mere formel Forpligtelse til at sørge for, at Noteringen kommer i Stand. Men det ærede Medlem

vil dog se, at det er Noteringsudvalget, som har den virkelige administrative Besøielse til at gjøre Noteringen, og det ærede Medlem maa dog erkjende, at det er Noteringsudvalget, som har Initiativet til at udlette Papirer og indføre nye. Det kan ganske vist subsidært ske efter Grosserer-societetets Ønske. Blive de to Korporationer uenige, bliver det Indenrigsministeren, som afgjør Sagen; der ligger Magten til Syvende og Sidst. Det har man ikke indvendt Noget imod fra nogen Side. I det andet Thing ønskede man, at Forholdet skulde ordnes saaledes, at Noteringsudvalget skulde optage Papiret eller udlette det, og først efter at det var faktisk stet og Papiret var bragt ind eller ud af Børsen, skulde der klages til Ministeren. Det har jeg modfat mig. En saadan Løshed i slige Forhold skal man altid modsætte sig; skal man henstille Afgjørelsen af en Ting til høiere Instants, da skal det ske paa et Tidspunkt, hvor det kan nytte noget. At man skal afværge, at et Papir kan bringes ind i Dag og skal gaa ud igjen i Morgen, det forekommer mig indlysende. Jeg giver det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at praktisk er der ikke Noget at klage over; men det maa siges at være et Abnormitet, at man har en daglig Notering: 2 officielle og 4 andre, de uofficielle, om Ugen; det er der dog ikke rigtig god Mening i, og der er formentlig god Grund til saaledes at søge dette Forhold ordnet paa en anden Maade, og Andet gaar Forslaget ikke ud paa; jeg skal tilføie, hvad jeg ogsaa har sagt et andet Sted, at hvis man ikke kan gennemføre dette Lovforslag, er Ulykken for mit Bedkommende ikke saa stor. Jeg kan meget godt blive staaende ved det, vi have, men jeg tror nok, at der er virkelig Trang til at faae en Ordning af dette Forhold, og det har jeg søgt at foreslaa igennem dette Lovforslag; men at det skulde gaa ud paa noget Saadant, som det ærede Medlem tillod sig at antyde, det tilbageviser jeg paa det Bestemteste.

Sad: Jeg vil tillade mig at udtale, at det i Grunden har undret mig, at dette Lovforslag er fremkommet, idet jeg antog, at den ærede Indenrigsminister havde i sin Magt at ordne dette Forhold omtrent paa den Maade, som er givet i Lovforslaget og paa en i alle Henseender tilfredsstillende